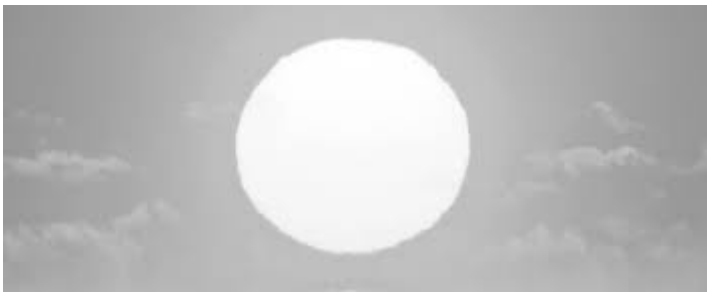
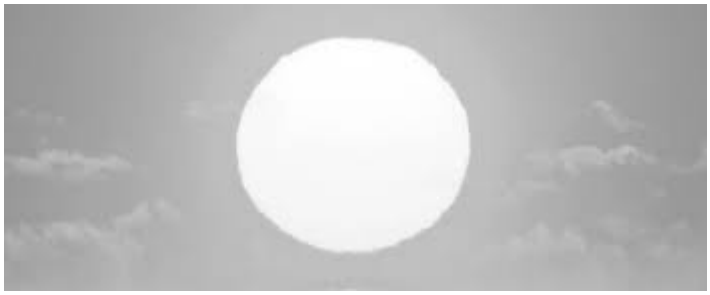
19 Ιανουαρίου 2021

Όταν ξεκινάμε βέβαιοι για την αποτυχία

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

Γράμμα της Αττικής Άνοιξης

Όταν ξεκινάμε βέβαιοι για την αποτυχία

συλλογιζόμαστε τι μας κάνει να πέφτουμε

κι ύστερα τι μας φέρνει ν’ ανθίζουμε αυτό το πέσιμο;

Πριν ξεκινήσουμε την τελευταία φορά, λέγαμε:

πως θα ξοδέψεις τέτοιο δρόμο μ’ ένα ρόδο στην καρδιά σου;

—έχοντας την αντοχή μόνο στη θύμηση περασμένων;—

Υπάρχει πάντα κάτι λέω τώρα,

ύστερ’ από τόσες αποτυχίες

μία ανακωχή μ’ ανθισμένο χαμόγελο:

Το πρώτο χελιδόνι στον κάμπο που ακόμη δεν ξύπνησε,

—μια γλάστρα θυμάμαι που είδα εγώ πρώτος τον ανθό της,

φώναξα μεθυσμένος: το πρώτο ρόδο! και μέσα μου

γαλήνεψε όλ’ η φουρτούνα...—

Έτσι σου συνεχίζουμε τώρα το γράμμα μας,

Δύσκολη και χωρίς ελπίδα! —γι’ αυτό δοκιμάζω τη φωνή μου,

παρακάτω σου γράφω για τον πυρετό μας

που μετριέται σε περιπλάνηση

στο αττικό τοπείο που ξέρεις μ’ άλλα μάτια από τα δικά μου.

Χτες το πρωί λοιπόν καθώς έφτανε η ώρα μας

σε βραδιασμένους πια στίχους να δοξάζουμε

τη διάθεση τούτη,

μουρμούριζα ευλογώντας την απόσταση

που μου παίρνει και μου δίνει τέτοιες ώρες...

Πηγή: agiazoni.gr